

3. Огляд судової практики: на основі розгляду справ щодо публічних закупівель. *Узагальнено Олександром Шатковським, Сергієм Яременко та Андрієм Кондратовим.* Грудень 2022. 100 с. URL: <https://infobox.prozorro.org/upload/files/main/1909/586/case-law-ua-final.pdf>

*Коваленко Юлія Валеріївна,
аспірантка кафедри публічного управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ*

ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ СКЛАДОВОЇ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В МІНІСТЕРСТВІ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Відповідно до законів діалектики, всебічне розуміння змісту цілого може бути досягнуто шляхом вивчення особливостей його складових частин. Тому з метою дослідження змісту механізму забезпечення гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ доцільно здійснити науковий аналіз його нормативно-правової та інституційної підсистем.

Нормативно-правова складова механізму забезпечення гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ. У науковій літературі з гендерної проблематики нормативно-правові елементи виокремлюють як правові механізми. Правові механізми визначаються як сукупність юридичних засобів приведення поведінки суб'єктів суспільних відносин у відповідність до вимог, що містяться в нормах права [1, с. 261].

Це поняття також розуміють як сукупність системно організованих правових засобів, об'єктивованих на нормативному рівні, необхідних і достатніх для досягнення певної мети (комплексу цілей).

Правовий механізм – це прийняття нормативно-правових актів, що визначають принципи та методи реалізації гендерної політики держави [2, с. 117]. Як конструкція матеріального права, правові механізми формалізують "набір" чинників правового регулювання, таких як права, обов'язки, заборони, принципи, презумпції, фікції, умови, процедури, стимули та заходи відповідальності. Змістовна побудова правових механізмів відображає внутрішню логіку правового регулювання, специфіку особливого правового впливу на конкретні суспільні відносини, зафіксовані в конкретних історичних проявах [3, с. 66]. Нормативно-правова складова механізму забезпечення гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ - це сукупність нормативно-правових інструментів, за допомогою яких суспільство і держава впливають на принцип гендерної рівності у правоохоронних органах.

Система нормативно-правового забезпечення у сфері реалізації гендерної політики України включає конституційне регулювання гендерних відносин в Міністерстві внутрішніх справ (найважливіші принципи гендерної рівності та обґрунтування прав громадян), правове регулювання гендерних відносин

(загальні та спеціальні закони, кодекси, постанови уряду, укази та розпорядження Президента України, інші нормативно та правові норми поведінки), а також міжнародно-правове регулювання (конвенційне співробітництво, міжпарламентське співробітництво, взаємодія адміністративних структур тощо). Правові механізми забезпечуються сукупністю норм і правил, що регулюють гендерні відносини в Міністерстві внутрішніх справ. Сюди входить як відповідний комплекс законодавчих чи підзаконних актів, так і засоби та інструменти їх реалізації [4, с. 118].

Відповідно до статті 2 Закону України від 8 вересня 2005 року «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», законодавство про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків складається з Конституції України, цього Закону та інших нормативно-правових актів. Якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила, то застосовуються правила міжнародних договорів [5]. Нормативно-правові елементи механізму забезпечення принципу гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ представлені системою взаємопов'язаних матеріальних і процесуальних правових норм як цілісної структури.

Це об'єктивно відображено в існуючій правовій системі України, яка складається з українського законодавства, підзаконних актів та міжнародно-правових актів і конвенцій, ратифікованих Верховною Радою України.

Однак правові складові механізму забезпечення гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ є продуктом еволюції усєї її правової системи. Це пов'язано з тим, що лише система правових норм, яка логічно побудована, має мету та функціонує на практиці, може бути визнана структурним елементом механізму.

Правові системи, які гарантують гендерну рівність в Міністерстві внутрішніх справ, мають недостатнє економічне підґрунтя, а механізми контролю та моніторингу дотримання законодавства у сфері гендерної рівності є недосконалими [6, с. 57]. Тому нормативно-правові елементи механізмів забезпечення гендерної рівності в Міністерстві внутрішніх справ потребують подальшого комплексного дослідження.

Список використаних джерел

1. Колодій А. М., Копейчиков В. В., Лисенков С. Л. Теорія держави і права: навч. посібник / за заг. ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. Київ: Юрінком Інтер, 2003. 368 с.

2. Гонюкова Л. В., Педченко Н. С. Сучасний механізм упровадження гендерної політики в Україні. Вісник НАДУ при Президентові України. 2016. № 2. С. 114-120.

3. Альберда Т. Г. Механізм як загальнонаукова і правова категорія («правовий механізм»). *Молодий вчений*. 2013. № 2 (02). С. 64-68.

4. Даудова Г. В. Формування та реалізація державної гендерної політики в Україні: дис. ... канд. наук з держ. упр. Харків, 2008. 203 с.

5. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 08.09.2005 № 2866-IV (зі змін. та допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 52. Ст. 561.

6. Пищуліна О., Рябошапка С., Левченко К., Марценюк Г. Організаційні та правові елементи інституційного механізму забезпечення гендерної рівності в Україні. Запоріжжя: Друкарський світ, 2011. 140 с.

*Костюк Станіслав Сергійович,
аспірант Одеського державного
університету внутрішніх справ*

ЗАКЛАДИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ В ШВЕЙЦАРІЇ

Кадрове забезпечення поліції в Швейцарії має свої особливості, окрему увагу слід уділити багаторівневій системі підготовки майбутніх поліціантів і проведення перепідготовки поліцейських.

Швейцарський поліцейський інститут (SPI) – це фонд, створений відповідно до приватного права, який активно займається навчанням поліцейських, розробляє та реалізує національну стратегію навчання від імені швейцарської поліції. SPI підтримується федеральним урядом, кантонами та муніципалітетами. SPI проводить курси підвищення кваліфікації для керівників і спеціалістів, координує та контролює професійні та вищі професійні іспити для поліцейських, а також забезпечує сертифікацію помічників громадської безпеки. Через свою видавничу діяльність SPI координує редагування, виробництво, публікацію та розповсюдження навчальних матеріалів для поліції. Він також сприяє співпраці між швейцарськими та іноземними поліцейськими школами та підтримує прикладні поліцейські дослідження шляхом розміщення центру документації CentreDoc. На федеральному рівні SPI забезпечує якість і єдність доктрини підготовки поліції шляхом координації змісту та методів навчання. У дусі безперервного розвитку це гарантує узгодженість базової підготовки, стійкість у підвищенні кваліфікації, а також уніфікованість федеральних іспитів. Двома іншими основними напрямками тренінгів є професійна спеціалізація та підготовка тренерів або контактних осіб [1]. З 2004 року SPI, як координаційний центр, організовує федеральні іспити та забезпечує безперервне їх складання. Після успішного складання іспитів поліцейський отримує федеральний сертифікат кваліфікації або ліцензію офіцера поліції.

У Швейцарії діє Міжрегіональний центр підготовки поліцейських (CIFPol)[2] призначений для підготовки кандидатів для поліції кантонів окремих кантонів Фрібург де готують асистентів громадської безпеки.

Центр підготовки поліції в Джубіаско – CFP. Центр підготовки поліцейських займається всім, що стосується базової, безперервної та поглибленої підготовки. Навчання поліцейських, яке координується на